

Midler ere optagne i Stiftsmidlerne uden særligt Diemed. Naar disse Midler ikke ere optagne i Stiftsmidlerne med et særligt Diemed, saa kan der ingenfinde raades over dem, hverken ved en almindelig eller ved en særlig Disposition, fordi begge Dele stride imod den hidtilværende Praxis. For at røre ved Midlerne er der kun en eneste Vej at gaa, og det er i Fraklipningsieblikket at bestemme et særligt, bestemt Diemed, i hvilket de skulle bruges, thi ellers kan der ikke røres ved dem. Endelig for det Tredie finder der ved dette Forslag ingen Afgjørelse Sted af, om der nogenfinde har bestaaet en Ret for Kongen eller ikke, hvilken Ret denne er, og om den i det Hele taget eksisterer. Dette tror jeg er in confesso. Jeg har i det Mindste opfattet den høitærede Ministers Hovedbevægelser som en Anerkjendelse deraf (Kirke- og Undervisningsministeren: Ja!); men nu sige paa den anden Side de Medlemmer, der have talt om Forslaget i Dag: Det er os ikke klart, vi tvivle derom, vi ere bange for, at der derved kan blive anerkjendt en Ret for Kongen i denne Sag. Saaledes forstod jeg de ærede Medlemmer; thi jeg tror ikke, der er noget Medlem i Salen, som enten, hvis der var en saadan Ret, eller hvis der ikke var en saadan Ret, vilde tage Bestemmelse med Hensyn til en saadan Ret. De vilde hverken affasse den, hvis den var, eller (Berg: Det gjøre vi jo). Jeg taler til de Herrer, som følge det ærede Medlem i hans for Liden uklare Standpunkt, og jeg siger, at ingen af disse Medlemmer vilde nu tage en Beslutning i denne Sag, hverken om at stadfæste, affasse, forandre eller bestemme Noget om en saadan Ret. Der er Ingen af dem, der nu vil indføre en Bestemmelse, hvorved der sker en Ophævelse af, en Forandring eller en Indskrænkning i Kongens Ret. Jeg er fuldstændig overbevist om, at de Herrer ville ganske det Samme som vi, nemlig, at dette Spørgsmaal skal staa hen; det tror jeg, at jeg har opfattet klart. Nu siger jeg, at efter min Mening er det egentlig kun dette Spørgsmaal, hvorom hele Forhandlingen har dreiet sig i Aften; alt Andet tror jeg, vi ere nogenlunde enige om. Jeg tror, at jeg tør antage, at vi gjennemgaaende i denne Sal ere enige om, at ved dette Forslag forhindres en administrativ Udfærdigelse af en Præstelønningslov, og jeg tror ligeledes, at vi ved denne Diskussion ere komne paa det Kene med, at, dersom der ingen Bestemmelse tages med Hensyn til dette Forslag, dersom dette Forslag ikke vedtages, dersom der slet Intet gjøres, saa har man ikke forhindret, at der gives en administrativ Præstelønningslov, saa har man ikke taget den Kautel, den Forsigtighedsregel i dette Punkt, som det er nødvendigt at tage. Dette siger jeg særlig til det ærede Medlem for Maribo Amt (Clausen), som sagde, at han troede, det var bedre ikke at gjøre Noget. Dette er ikke rigtigt; thi Saameget naas i alt Fald gennem dette Forslag, at en

administrativ Præstelønningslov forhindres. Hvis man fulgte det ærede Medlem fra Maribo Amt og ikke gjorde Noget med Hensyn til dette Punkt, saa vilde Følgen deraf blive, at man lod det staa frit for Administrationen, eller at man — jeg skal udtrykke mig meget tydelig, for at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) kan forstaa mig — ikke gjorde. Sit for at forhindre den nuværende Administration med sin Opfattelse af Grundloven o. s. v. i at udstede en saadan Anordning. Det, hvorom der paa den anden Side kan være Tvivl, er, om vi have Ret i det Punkt, at der ikke sker nogen som helst Forandring i den bestaaende Tilstand med Hensyn til den gjældende Praxis, men i saa Henseende foreslaar jeg at følge den Vej, at vi nu i Dag vedtage dette Forslag fra Flertallets Side, og at dernæst Udvalget konfererer med Ministeren mellem 2den og 3die Behandling og skaffer fuld Sikkerhed for, at der ikke i saa Henseende er nogen grundet Tvivl berettiget. Dersom der da skulde vise sig Tvivl, da maa Udvalget oplyse disse Tvivl, tage Sagen under fornyet Overveielse og maasse stille et nyt Forslag — maasse det Forslag, som det ærede Medlem fra Maribo Amt stillede — hvorigjennem der havest fuldstændig Sikkerhed og Garant for, at et saadant Skridt ikke behøver at befrægtes. Dette tror jeg kan opnaas med stor Lethed. Jeg tvivler ikke om, at vi ville faae denne Sikkerhed; men skulde man ikke blive tilfredsstillet ved de Erklæringer, som komme fra Ministeren, saa have vi jo den Mulighed at forandre Forslaget og maasse til Slutningen at sige f. Ex.: Derved sker der ikke nogen Forandring i den Ret, som Kongen muligen kan have, eller ogsaa noget Andet, hvorigjennem det træder klart frem, at vi ikke tilsigte nogen Forandring i det Bestaaende. Nu ville ærede Medlemmer maasse sige: Ja, men saa kunne vi jo lige saa godt stemme imod Forslaget eller afholde os fra at stemme, thi saa kommer der jo intet Forslag tilveie, og det er jo bedre. Nei, der tage ærede Medlemmer fejl; thi naar Forslaget bliver vedtaget, saaledes som det er foreslaaet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg), nemlig at man vedtager den første Del af denne Post; men modsætter sig den anden, saa bliver Forslagets virkelige, positive Indhold en Forandring i den bestaaende Tilstand med Hensyn til den tvivlsomme Ret; saa vil Forslaget virkelig komme til at indeholde en positiv Indskrænkning i den prætenderede Ret; i den Ret, som man fra en vis Side paastaar, at Kongen for Liden har. Kongens Ret ville vi jo imidlertid for Liden slet ikke røre ved, men derved at de Herrer vedtage Forslagets første Del og ikke den anden Del, vedtage de i Virkeligheden en Indskrænkning deri og røre ved dette Spørgsmaal om Kongens Ret, som jeg siger, det er bedre ikke at røre ved nu (Berg: Vi ville ikke stemme derover!) Ja, ved ikke at stemme kan man lidt